

Борис Пастернак
Отпуснал весла

Лодката бие се в сънната гръд,
ивите виснат, целуват и ключици,
лакти и ключове – о, някой път
може и с други това да се случи.

В песните всички тешат се с това.
Значи – пак пепел от люляци сребърни,
лайкучка в бисери, росна трева,
устни, уста със звезди да разменяте.

Значи, прегърнал простор, небеса,
Херкулес в яка прегръдка улавяй,
значи – и цели столетия сам
нощи да губиш за трели на славей.

КРАЙ

© Борис Пастернак
© 2001 Кирил Кадийски, превод от руски

Борис Пастернак

Публикация: в. „Литературен форум“, бр. 5 (446), 06.02. – 12.02.2001 г.

Източник: <http://slovo.bg/>

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/8350>]